

Sygn. akt VI Ka 1366/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2014r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VI Wydział Karny – Odwoławczy

w składzie :

Przewodniczący - SSO Beata Tymoszków /spr./

Sędziowie SO Jacek Matusik

SO Anita Jarząbek – Bocian

protokolant – st. sekr. sąd. Katarzyna Owczennikow

przy udziale prokuratora – Mariusza Ejflera

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2014r.

sprawy: H. T., S. T., T. T. i H. T. (1)

oskarżonych o przestępstwa z art. 56 § 1 k.k.s. w zb. z art. 61 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k. i art. 37 § 1 pkt. 1 k.k.s.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę wszystkich oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w W.

z dnia 17 lipca 2013r. sygn. akt VIII K 6/12

w zaskarżonej części, co do punktów II – XVIII wyrok uchyla i na podstawie art. 44 § 1 pkt. 1, 3 i 5 k.k.s. w zw. z art. 17 § 1 pkt. 6 k.p.k. i w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. i w tym zakresie umarza postępowanie karno – skarbowe w odniesieniu do wszystkich oskarżonych, a kosztami postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie w sprawie o sygnaturze VI Ka 1366/ 13

H. T. został oskarżony o to, że:

1. pełniąc w Sp. Z o.o. (...) (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) funkcję członka Zarządu i będąc z tego tytułu, na mocy art. 4 ust. 5 Ustawy o rachunkowości, odpowiedzialnym za wykonywanie obowiązków określonych wyżej wymienioną ustawą, a co za tym idzie będąc także odpowiedzialnym za prawidłowość rozliczeń Spółki z budżetem - spowodował wystąpienie uszczuplenia w podatku od towarów i usług za 2000r., tj. za: lipiec- na kwotę 8.358 zł, sierpień- na kwotę 172.220 zł, wrzesień- na kwotę 120.223 zł, październik na kwotę 169.383 zł, listopad- na kwotę 64.474 zł oraz za grudzień 2000r. na kwotę 35.651 zł- łącznie zatem na kwotę 570.309 zł- poprzez to, że Spółka w złożonych w dniu 03.10.2001r. we właściwym Urzędzie Skarbowym W.- T. korektach deklaracji VAT-7 za w/w okresy rozliczeniowe, przedstawił dane niezgodne z rzeczywistością, na skutek nierzetelnego prowadzenia urządzeń księgowych związanych z rozliczaniem podatku VAT, a to wobec faktu pomniejszenia podatku należnego o podatek naliczony zawarty na fakturach dokumentujących poniesienie fikcyjnych zakupów towarów handlowych pochodzących z fikcyjnych, niżej wymienionych firm, tj.: Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (zawyżenie za marzec na kwotę 1.768,44 zł, za kwiecień na kwotę 882 zł, za maj na kwotę 17.924,07 zł, za czerwiec na kwotę 5.567,10 zł, za lipiec na kwotę 1.798,62,

za sierpień na kwotę 6.510 zł, oraz za wrzesień na kwotę 5.080,01 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (zawyżenie za wrzesień na kwotę 27.389,88, za październik na kwotę 7.900,37 zł, za listopad na kwotę 6.806,80 zł, oraz za grudzień na kwotę 8.706,33 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) lok. (...) (za marzec na kwotę 36.464, 84 zł, za kwiecień na kwotę 9.910,56 zł, za maj na kwotę 642,30 zł. oraz za wrzesień na kwotę 85.975,33 zł), Sp. z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (za sierpień na kwotę 9.202,59 zł, oraz za wrzesień na kwotę 12.737,24 zł, za październik na kwotę 42.793,85 zł, za listopad na kwotę 34.240,58 zł, oraz za grudzień na kwotę 2.894,10 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (za wrzesień na kwotę 823,68 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (wrzesień na kwotę 11.715,38 zł, za październik na kwotę 90.769,43 zł, za listopad na kwotę 22.426,10 zł oraz za grudzień na kwotę 31.411,54 zł) i Sp. z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul (...) (za styczeń na kwotę 4.142,28 zł, za luty na kwotę 6.860,26 zł, za marzec na kwotę 3.976,18 zł, za kwiecień na kwotę 5.709,57 zł, za maj na kwotę 16.601,60 zł, za czerwiec na kwotę 8.645,56 zł, za lipiec na kwotę 15.742,60 zł, oraz za sierpień na kwotę 6.945,33 zł), a także na skutek pomniejszenia podatku należnego o podatek naliczony w miesiącu późniejszym niż miesiąc płatności faktur telekomunikacyjnych, tj. o czyn z art. 56 § 1 k.k.s. w zb. z art. 61 § 1 k.k.s. oraz w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.

2. pełniąc w Sp. Z o.o. (...) - (...) (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) Funkcję członka Zarządu i będąc z tego tytułu, na mocy art. 4 ust. 5 Ustawy o rachunkowości, odpowiedzialnym za wykonywanie obowiązków określonych wyżej wymienioną ustawą, a co za tym idzie będąc także odpowiedzialnym za prawidłowość rozliczeń Spółki z budżetem - spowodował wystąpienie uszczuplenia w podatku od osób prawnych za (...), na kwotę 592.887 zł- poprzez to, że Spółka w złożonym w dniu 31.03.2003 r. we właściwym Urzędzie Skarbowym W.- B. zeznaniu o osiągniętym w 2002r. dochodzie podał dane niezgodne z rzeczywistością, na skutek nierzetelnego prowadzenia księgi rachunkowej, w której to księdze ujęto faktury dokumentujące poniesienie fikcyjnych zakupów towarów handlowych pochodzących z fikcyjnych niżej wymienionych firm: Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (9 faktur wystawionych w okresie od 04.02.2002r. do 02.07.2002r. na łączną kwotę netto 670.310 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) lok. (...) (4 faktury wystawione w okresie od 18.01.2002r. do 15.02.2002r. na łączną kwotę netto 387.749 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (4 faktury wystawione w okresie od 04.09.2002 r. do 04.10.2002r. na łączną kwotę netto 286.675 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (2 faktury z dnia 01 i 03.2002r. na łączną kwotę 220.230 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (faktura z dnia 01.08.2002r. na kwotę netto 51.000 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (2 faktury z dnia 07 i 08.08.2002r. na łączną kwotę netto 59.480 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (faktura z dnia 03.01.2002r. na kwotę netto 9.015 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (5 faktur na łączną kwotę netto 322.702,50 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (2 faktury z dnia 04. i 07.05.2002r. na łączną kwotę netto 196.000 zł), tj. o czyn określony w art. 56 § 1 k.k.s. w zb. z art. 61 § 1 k.k.s. oraz w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s.,

3. pełniąc w Sp. Z o.o. (...) - (...) (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) Funkcję członka Zarządu i będąc z tego tytułu, na mocy art. 4 ust. 5 Ustawy o rachunkowości, odpowiedzialnym za wykonywanie obowiązków określonych wyżej wymienioną ustawą, a co za tym idzie będąc odpowiedzialnym także za prawidłowość rozliczeń Spółki z budżetem - spowodował wystąpienie uszczuplenia w podatku od towarów i usług za 2003r., tj. za: styczeń- na kwotę 94.657 zł, luty- na kwotę 82.046 zł oraz za marzec 2003 r.- na kwotę 106.042 zł, łącznie zatem na kwotę 282.745 zł- poprzez to, że Spółka w złożonych we właściwym Urzędzie Skarbowym W.- B. deklaracjach w tym podatku, tj. za styczeń- w dniu 05.05.2003r. (korekta), za luty- w dniu 26.03.2003r. oraz za marzec 2003r.- w dniu 05.05.2003r. podał dane niezgodne z rzeczywistością, na skutek nierzetelnego prowadzenia urzędzeń księgowych związanych z rozliczaniem podatku VAT, a to wobec faktu pomniejszenia podatku należnego o podatek naliczony zawarty w fakturach dokumentujących poniesienie fikcyjnych zakupów towarów handlowych pochodzących z fikcyjnych niżej wymienionych firm, tj.: Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (faktura z dnia 03.01.2003r.- zawyżenie podatku naliczonego o kwotę 4.086,72 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (2 faktury z dnia 17.03.2003r. - łączne zawyżenie o kwotę 23.845,45 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (3 faktury z dnia 12.02.2003r., 03.03.2003r. i 12.03.2003r.-łącznie zawyżenie o kwotę 21.567,48 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (faktura z dnia 10.02.2003r.- zawyżenie o kwotę 807,73 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (faktura z dnia 27.02.2003r.- zawyżenie o kwotę 4.032,16 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (2 faktury z dnia 19 i

20.03.2003r.- łączne zawyżenie o kwotę 6.701,20 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) lok. (...) (7 faktur z okresu od 03.01.2003r. do 06.03.2003r. - łączne zawyżenie o kwotę 57.085,42 zł), tj. o czyn określony w art. 56 § 1 k.k.s. w zb. z art. 61 § 1 k.k.s. oraz w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

S. T. została oskarżona o to, że:

1. pełniąc w Sp. Z o.o. (...)-(...) (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) funkcję członka Zarządu i będąc z tego tytułu, na mocy art. 4 ust. 5 Ustawy o rachunkowości, odpowiedzialną za wykonywanie obowiązków określonych wyżej wymienioną ustawą, a co za tym idzie będąc także odpowiedzialną za prawidłowość towarów i usług za 2000r, tj. za: lipiec- na kwotę 8.358 zł, sierpień- na kwotę 172.220 zł, wrzesień- na kwotę 120.223 zł, październik na kwotę 169.383 zł, listopad -na kwotę 64.474 zł oraz za grudzień 2000r. na kwotę 35.651 zł- łącznie zatem na kwotę 570.309 zł- poprzez to, że Spółka w złożonych w dniu 03.10.2001r. we właściwym Urzędzie Skarbowym W.- T. korektach deklaracji za w/w okresy rozliczeniowe, przedstawiła dane niezgodne z rzeczywistością, na skutek nierzetelnego prowadzenia urzędzeń księgowych związanych z rozliczaniem podatku VAT, a to wobec faktu pomniejszenia podatku należnego o podatek naliczony zawarty na fakturach dokumentujących poniesienie fikcyjnych zakupów towarów handlowych pochodzących z fikcyjnych, niżej wymienionych firm, tj.: Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (zawyżenie za marzec na kwotę 1.768,44 zł, za kwiecień na kwotę 882 zł, za maj na kwotę 17.924,07 zł, za czerwiec na kwotę 5.567,10 zł, za lipiec na kwotę 1.798,62 zł, za sierpień na kwotę 6.510 zł, oraz za wrzesień na kwotę 5.080,01 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (zawyżenie za wrzesień na kwotę 27.389,88 zł, za październik na kwotę 7.900,37 zł, za listopad na kwotę 6.806,80 zł, oraz za grudzień na kwotę 8.706,33 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) lok. (...) (za marzec na kwotę 36.464,84 zł, za kwiecień na kwotę 9.910,56 zł, za maj na kwotę 6.42,30 zł oraz za wrzesień na kwotę 85.975,33 zł, Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (za sierpień na kwotę 9.202,59 zł, oraz za wrzesień na kwotę 12.737,24 zł, za październik na kwotę 42.793,85 zł, za listopad na kwotę 34.240,58 zł, oraz za grudzień na kwotę 2.894,10 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (za wrzesień na kwotę 823,68 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą- w W. przy ul. (...) (wrzesień na kwotę 11.715,38 zł, za październik na kwotę 90.769,43 zł, za listopad na kwotę 22.426,10 zł oraz za grudzień na kwotę 31.411,54 zł) i Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (za styczeń na kwotę 4.142,28 zł, za luty na kwotę 6.860,26 zł, za marzec na kwotę 3.976,18 zł, za kwiecień na kwotę 5.709,57 zł, za maj na kwotę 16.601,60 zł, za czerwiec na kwotę 8.645,56 zł, za lipiec na kwotę 15.742,60 zł, oraz za sierpień na kwotę 6.945,33 zł), a także na skutek pomniejszenia podatku należnego o podatek naliczony w miesiącu późniejszym niż miesiąc płatności faktur telekomunikacyjnych, tj. o czyn z art. 56 § 1 w zb. z art. 61 § 1 k.k.s. oraz w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s.

2. pełniąc w Sp. Z o.o. (...)-(...) (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) Funkcję członka Zarządu i będąc z tego tytułu, na mocy art. 4 ust. 5 Ustawy o rachunkowości, odpowiedzialną za wykonywanie obowiązków określonych wyżej wymienioną ustawą, a co za tym idzie będąc także odpowiedzialną za prawidłowość rozliczeń Spółki z budżetem - spowodowała wystąpienie uszczuplenia w podatku dochodowym od osób prawnych za 2002r. na kwotę 592.887 zł- poprzez to, że Spółka w złożonym w dniu 31.03.2003r. we właściwym Urzędzie Skarbowym W.- B. zeznaniu o osiągniętym w 2002r. dochodzie podała dane niezgodne z rzeczywistością, na skutek nierzetelnego prowadzenia księgi rachunkowej, w której to księdze ujęto faktury dokumentujące poniesienie fikcyjnych zakupów towarów handlowych pochodzących z fikcyjnych niżej wymienionych firm: Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (9 faktur wystawionych w okresie od 04.02.2002r. do 02.07.2002r. na łączną kwotę netto 670.310 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) lok. (...) (4 faktury wystawione w okresie od 18.01.2002r. do 15.02.2002r. na łączną kwotę netto 387.749 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (4 faktury wystawione w okresie od 04.09.2002r. do 04.10.2002r. na łączną kwotę netto 286.675 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (2 faktury z dnia 01 i 03.2002r. na łączną kwotę 220.230 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (faktura z dnia 01.08.2002r. na kwotę netto 51.000 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (2 faktury z dnia 07 i 08.08.2002r. na łączną kwotę netto 59.480 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (faktura z dnia 03.01.2002r. na kwotę netto 9.015 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (5 faktur na łączną kwotę netto 322.702,50 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (2 faktury z dnia 04 i 07.05.2002r. na łączną kwotę netto 196.000 zł), tj. o czyn określony w art. 56 § 1 k.k.s. w zb. z art. 61 § 1 k.k.s. oraz w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s.,

3. pełniąc w Sp. Z o.o. (...)- (...) (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) Funkcję członka Zarządu i będąc z tego tytułu, na mocy art. 4 ust. 5 Ustawy o rachunkowości, odpowiedzialną za wykonywanie obowiązków określonych wyżej wymienioną ustawą, a co za tym idzie będąc odpowiedzialną także za prawidłowość rozliczeń Spółki z budżetem - spowodowała wystąpienie uszczuplenia w podatku od towarów i usług za 2003r., tj. za: styczeń- na kwotę 94.657 zł, luty- na kwotę 82.046 zł oraz za marzec 2003r.- na kwotę 106.042 zł, łącznie zatem na kwotę 282.745 zł- poprzez to, że Spółka w złożonych we właściwym Urzędzie Skarbowym W.- B. deklaracjach w tym podatku, tj. za styczeń- w dniu 05.05.2003r. (korekta), za luty- w dniu 26.03.2003r. oraz za marzec 2003 r.- w dniu 05.05.2003r. podała dane niezgodne z rzeczywistością, na skutek nierzetelnego prowadzenia urzędzeń księgowych związanych z rozliczaniem podatku VAT, a to wobec faktu pomniejszenia podatku należnego o podatek naliczony zawarty w fakturach dokumentujących poniesienie fikcyjnych zakupów towarów handlowych pochodzących z fikcyjnych niżej wymienionych firm, tj.: Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (faktura z dnia 03.01.2003r.- zawyżenie podatku naliczonego o kwotę 4.086,72 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (2 faktury z dnia 17.03.2003r. - łącznie zawyżenie o kwotę 23.845,45 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (3 faktury z dnia 12.02.2003r., 03.03.2003r. i 12.03.2003r.-łącznie zawyżenie o kwotę 21.567,48 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (faktura z dnia 10.02.2003r.- zawyżenie o kwotę 807,73 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (faktura z dnia 27.02.2003r.- zawyżenie o kwotę 4.032,16 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (2 faktury z dnia 19 i 20.03.2003r.- łącznie zawyżenie o kwotę 6.701,20 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) lok. (...) (7 faktur z okresu od 03.01.2003r. do 06.03.2003r. - łącznie zawyżenie o kwotę 57.085,42 zł), tj. o czyn określony w art. 56 § 1 k.k.s. w zb. z art. 61 § 1 k.k.s. oraz w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

T. T. został oskarżony o to, że:

1. pełniąc w Sp. Z o.o. (...)- (...) (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) funkcję członka Zarządu i będąc z tego tytułu, na mocy art. 4 ust. 5 Ustawy o rachunkowości, odpowiedzialnym za wykonywanie obowiązków określonych wyżej wymienioną ustawą, a co za tym idzie będąc także odpowiedzialnym za prawidłowość rozliczeń Spółki z budżetem - spowodował wystąpienie uszczuplenia w podatku od towarów i usług za 2000r., tj. za: lipiec- na kwotę 8.358 zł, sierpień- na kwotę 172.220 zł, wrzesień- na kwotę 120.223 zł, październik na kwotę 169.383 zł, listopad- na kwotę 64.474 zł oraz za grudzień 2000r. na kwotę 35.651 zł- łącznie zatem na kwotę 570.309 zł- poprzez to, że Spółka w złożonych w dniu 03.10.2001r. we właściwym Urzędzie Skarbowym W.- T. korektach deklaracji VAT-7 za w/w okresy rozliczeniowe, przedstawił dane niezgodne z rzeczywistością, na skutek nierzetelnego prowadzenia urzędzeń księgowych związanych z rozliczaniem podatku VAT, a to wobec faktu pomniejszenia podatku należnego o podatek naliczony zawarty na fakturach dokumentujących poniesienie fikcyjnych zakupów towarów handlowych pochodzących z fikcyjnych, niżej wymienionych firm, tj.: Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (zawyżenie za marzec na kwotę 1.768,44 zł, za kwiecień na kwotę 882 zł, za maj na kwotę 17.924,07 zł, za czerwiec na kwotę 5.567,10 zł, za lipiec na kwotę 1.798,62, za sierpień na kwotę 6.510 zł, oraz za wrzesień na kwotę 5.080,01 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (zawyżenie za wrzesień na kwotę 27.389,88, za październik na kwotę 7.900,37 zł, za listopad na kwotę 6.806,80 zł, oraz za grudzień na kwotę 8.706,33 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) lok. (...) (za marzec na kwotę 36.464, 84 zł, za kwiecień na kwotę 9.910,56 zł, za maj na kwotę 6.423,30 zł oraz za wrzesień na kwotę 85.975,33 zł), Sp. z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (za sierpień na kwotę 9.202,59 zł, oraz za wrzesień na kwotę 12.737,24 zł, za październik na kwotę 42.793,85 zł, za listopad na kwotę 34.240,58 zł, oraz za grudzień na kwotę 2.894,10 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (za wrzesień na kwotę 823,68 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (wrzesień na kwotę 11.715,38 zł, za październik na kwotę 90.769,43 zł, za listopad na kwotę 22.426,10 zł oraz za grudzień na kwotę 31.411,54 zł) i Sp. z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (za styczeń na kwotę 4.142,28 zł, za luty na kwotę 6.860,26 zł, za marzec na kwotę 3.976,18 zł, za kwiecień na kwotę 5.709,57 zł, za maj na kwotę 16.601,60 zł, za czerwiec na kwotę 8.645,56 zł, za lipiec na kwotę 15.742,60 zł, oraz za sierpień na kwotę 6.945,33 zł), a także na skutek pomniejszenia podatku należnego o podatek naliczony w miesiącu późniejszym niż miesiąc płatności faktur telekomunikacyjnych, tj. o czyn z art. 56 § 1 k.k.s. w zb. z art. 61 § 1 k.k.s. oraz w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s.

2. pełniąc w Sp. Z o.o. (...)- (...) (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) Funkcję członka Zarządu i będąc z tego tytułu, na mocy art. 4 ust. 5 Ustawy o rachunkowości, odpowiedzialnym za wykonywanie obowiązków określonych wyżej wymienioną ustawą, a co za tym idzie będąc także odpowiedzialnym za prawidłowość rozliczeń Spółki z budżetem

- spowodował wystąpienie uszczuplenia w podatku od osób prawnych za (...), na kwotę 592.887 zł- poprzez to, że Spółka w złożonym w dniu 31.03.2003r. we właściwym Urzędzie Skarbowym W.- B. zeznaniu o osiągniętym w 2002r. dochodzie podał dane niezgodne z rzeczywistością, na skutek nierzetelnego prowadzenia księgi rachunkowej, w której to księdze ujęto faktury dokumentujące poniesienie fikcyjnych zakupów towarów handlowych pochodzących z fikcyjnych niżej wymienionych firm: Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (9 faktur wystawionych w okresie od 04.02.2002r. do 02.07.2002r. na łączną kwotę netto 670.310 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) lok. (...) (4 faktury wystawione w okresie od 18.01.2002r. do 15.02.2002r. na łączną kwotę netto 387.749 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (4 faktury wystawione w okresie od 04.09.2002 r. do 04.10.2002r. na łączną kwotę netto 286.675 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (2 faktury z dnia 01 i 03.2002r. na łączną kwotę 220.230 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (faktura z dnia 01.08.2002r. na kwotę netto 51.000 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (2 faktury z dnia 07 i 08.08.2002r. na łączną kwotę netto 59.480 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (faktura z dnia 03.01.2002r. na kwotę netto 9.015 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (5 faktur na łączną kwotę netto 322.702,50 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (2 faktury z dnia 04. i 07.05.2002r. na łączną kwotę netto 196.000 zł), tj. o czyn określony w art. 56 § 1 k.k.s. w zb. z art. 61 § 1 k.k.s. oraz w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s.,

3. pełniąc w Sp. Z o.o. (...)-(...) (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) Funkcję członka Zarządu i będąc z tego tytułu, na mocy art. 4 ust. 5 Ustawy o rachunkowości, odpowiedzialnym za wykonywanie obowiązków określonych wyżej wymienioną ustawą, a co za tym idzie będąc odpowiedzialnym także za prawidłowość rozliczeń Spółki z budżetem - spowodował wystąpienie uszczuplenia w podatku od towarów i usług za 2003r., tj. za: styczeń- na kwotę 94.657 zł, luty- na kwotę 82.046 zł oraz za marzec 2003 r.- na kwotę 106.042 zł, łącznie zatem na kwotę 282.745 zł- poprzez to, że Spółka w złożonych we właściwym Urzędzie Skarbowym W.- B. deklaracjach w tym podatku, tj. za styczeń- w dniu 05.05.2003r. (korekta), za luty- w dniu 26.03.2003r. oraz za marzec 2003r.- w dniu 05.05.2003r. podał dane niezgodne z rzeczywistością, na skutek nierzetelnego prowadzenia urzędzeń księgowych związanych z rozliczaniem podatku VAT, a to wobec faktu pomniejszenia podatku należnego o podatek naliczony zawarty w fakturach dokumentujących poniesienie fikcyjnych zakupów towarów handlowych pochodzących z fikcyjnych niżej wymienionych firm, tj.: Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (faktura z dnia 03.01.2003r.- zawyżenie podatku naliczonego o kwotę 4.086,72 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (2 faktury z dnia 17.03.2003r. - łącznie zawyżenie o kwotę 23.845,45 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (3 faktury z dnia 12.02.2003r., 03.03.2003r. i 12.03.2003r.-łącznie zawyżenie o kwotę 21.567,48 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (faktura z dnia 10.02.2003r.- zawyżenie o kwotę 807,73 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (faktura z dnia 27.02.2003r.- zawyżenie o kwotę 4.032,16 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (2 faktury z dnia 19 i 20.03.2003r.- łącznie zawyżenie o kwotę 6.701,20 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) lok. (...) (7 faktur z okresu od 03.01.2003r. do 06.03.2003r. - łącznie zawyżenie o kwotę 57.085,42 zł), tj. o czyn określony w art. 56 § 1 k.k.s. w zb. z art. 61 § 1 k.k.s. oraz w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

H. T. (1)została oskarżona o to, że:

1. pełniąc w Sp. Z o.o. (...)- (...) (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) funkcję członka Zarządu i będąc z tego tytułu, na mocy art. 4 ust. 5 Ustawy o rachunkowości, odpowiedzialną za wykonywanie obowiązków określonych wyżej wymienioną ustawą, a co za tym idzie będąc także odpowiedzialną za prawidłowość towarów i usług za 2000r., tj. za: lipiec- na kwotę 8.358 zł, sierpień- na kwotę 172.220 zł, wrzesień- na kwotę 120.223 zł, październik na kwotę 169.383 zł, listopad -na kwotę 64.474 zł oraz za grudzień 2000r. na kwotę 35.651 zł - łącznie zatem na kwotę 570.309 zł- poprzez to, że Spółka w złożonych w dniu 03.10.2001r. we właściwym Urzędzie Skarbowym W.- T. korektach deklaracji za w/w okresy rozliczeniowe, przedstawiła dane niezgodne z rzeczywistością, na skutek nierzetelnego prowadzenia urzędzeń księgowych związanych z rozliczaniem podatku VAT, a to wobec faktu pomniejszenia podatku należnego o podatek naliczony zawarty na fakturach dokumentujących poniesienie fikcyjnych zakupów towarów handlowych pochodzących z fikcyjnych, niżej wymienionych firm, tj.: Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (zawyżenie za marzec na kwotę 1.768,44 zł, za kwiecień na kwotę 882 zł, za maj na kwotę 17.924,07 zł, za czerwiec na kwotę 5.567,10 zł, za lipiec na kwotę 1.798,62 zł, za sierpień na kwotę 6.510 zł, oraz za wrzesień na kwotę 5.080,01 zł), Sp. Z o.o. (...)

z siedzibą w W. przy ul. (...) (zawyżenie za wrzesień na kwotę 27.389,88 zł, za październik na kwotę 7.900,37 zł, za listopad na kwotę 6.806,80 zł, oraz za grudzień na kwotę 8.706,33 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) lok. (...) (za marzec na kwotę 36.464,84 zł, za kwiecień na kwotę 9.910,56 zł, za maj na kwotę 6.42,30 zł oraz za wrzesień na kwotę 85.975,33 zł, Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (za sierpień na kwotę 9.202,59 zł, oraz za wrzesień na kwotę 12.737,24 zł, za październik na kwotę 42.793,85 zł, za listopad na kwotę 34.240,58 zł, oraz za grudzień na kwotę 2.894,10 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (za wrzesień na kwotę 823,68 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (wrzesień na kwotę 11.715,38 zł, za październik na kwotę 90.769,43 zł, za listopad na kwotę 22.426,10 zł oraz za grudzień na kwotę 31.411,54 zł) i Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (za styczeń na kwotę 4.142,28 zł, za luty na kwotę 6.860,26 zł, za marzec na kwotę 3.976,18 zł, za kwiecień na kwotę 5.709,57 zł, za maj na kwotę 16.601,60 zł, za czerwiec na kwotę 8.645,56 zł, za lipiec na kwotę 15.742,60 zł, oraz za sierpień na kwotę 6.945,33 zł), a także na skutek pomniejszenia podatku należnego o podatek naliczony w miesiącu późniejszym niż miesiąc płatności faktur telekomunikacyjnych, tj. o czyn z art. 56 § 1 k.k.s. w zb. z art. 61 § 1 k.k.s. oraz w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s.

2. pełniąc w Sp. Z o.o. (...) - (...) (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) Funkcję członka Zarządu i będąc z tego tytułu, na mocy art. 4 ust. 5 Ustawy o rachunkowości, odpowiedzialną za wykonywanie obowiązków określonych wyżej wymienioną ustawą, a co za tym idzie będąc także odpowiedzialną za prawidłowość rozliczeń Spółki z budżetem - spowodowała wystąpienie uszczuplenia w podatku dochodowym od osób prawnych za 2002r. na kwotę 592.887 zł- poprzez to, że Spółka w złożonym w dniu 31.03.2003r. we właściwym Urzędzie Skarbowym W.- B. zeznaniu o osiągniętym w 2002r. dochodzie podała dane niezgodne z rzeczywistością, na skutek nierzetelnego prowadzenia księgi rachunkowej, w której to księdze ujęto faktury dokumentujące poniesienie fikcyjnych zakupów towarów handlowych pochodzących z fikcyjnych niżej wymienionych firm: Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (9 faktur wystawionych w okresie od 04.02.2002r. do 02.07.2002r. na łączną kwotę netto 670.310 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) lok. (...) (4 faktury wystawione w okresie od 18.01.2002r. do 15.02.2002r. na łączną kwotę netto 387.749 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (4 faktury wystawione w okresie od 04.09.2002r. do 04.10.2002r. na łączną kwotę netto 286.675 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (2 faktury z dnia 01 i 03.2002r. na łączną kwotę 220.230 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (faktura z dnia 01.08.2002r. na kwotę netto 51.000 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (2 faktury z dnia 07 i 08.08.2002r. na łączną kwotę netto 59.480 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (faktura z dnia 03.01.2002 r. na kwotę netto 9.015 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (5 faktur na łączną kwotę netto 322.702,50 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (2 faktury z dnia 04 i 07.05.2002r. na łączną kwotę netto 196.000 zł), tj. o czyn określony w art. 56 § 1 k.k.s. w zb. z art. 61 § 1 k.k.s. oraz w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s.,

3. pełniąc w Sp. Z o.o. (...) - (...) (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) Funkcję członka Zarządu i będąc z tego tytułu, na mocy art. 4 ust. 5 Ustawy o rachunkowości, odpowiedzialną za wykonywanie obowiązków określonych wyżej wymienioną ustawą, a co za tym idzie będąc odpowiedzialną także za prawidłowość rozliczeń Spółki z budżetem - spowodowała wystąpienie uszczuplenia w podatku od towarów i usług za 2003r., tj. za: styczeń- na kwotę 94.657 zł, luty- na kwotę 82.046 zł oraz za marzec 2003r.- na kwotę 106.042 zł, łącznie zatem na kwotę 282.745 zł- poprzez to, że Spółka w złożonych we właściwym Urzędzie Skarbowym W.- B. deklaracjach w tym podatku, tj. za styczeń- w dniu 05.05.2003r. (korekta), za luty- w dniu 26.03.2003r. oraz za marzec 2003 r.- w dniu 05.05.2003r. podała dane niezgodne z rzeczywistością, na skutek nierzetelnego prowadzenia urzędów księgowych związanych z rozliczaniem podatku VAT, a to wobec faktu pomniejszenia podatku należnego o podatek naliczony zawarty w fakturach dokumentujących poniesienie fikcyjnych zakupów towarów handlowych pochodzących z fikcyjnych niżej wymienionych firm, tj.: Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (faktura z dnia 03.01.2003r.- zawyżenie podatku naliczonego o kwotę 4.086,72 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (2 faktury z dnia 17.03.2003r. - łączne zawyżenie o kwotę 23.845,45 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (3 faktury z dnia 12.02.2003r., 03.03.2003r. i 12.03.2003r.- łącznie zawyżenie o kwotę 21.567,48 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (faktura z dnia 10.02.2003r.- zawyżenie o kwotę 807,73 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (faktura z dnia 27.02.2003r.- zawyżenie o kwotę 4.032,16 zł), Sp. Z o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) (2 faktury z dnia 19 i 20.03.2003r.- łączne zawyżenie o kwotę 6.701,20 zł), Sp. Z

o.o. (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) lok. (...)(7 faktur z okresu od 03.01.2003r. do 06.03.2003r. - łączne zawyżenie o kwotę 57.085,42 zł), tj. o czyn określony w art. 56 § 1 k.k.s. w zb. z art. 61 § 1 k.k.s. oraz w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

Wyrokiem z dnia 17 lipca 2013r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w W.:

I. na podstawie art. 44 § 1 pkt 1, § 2,3,5 k.k.s., art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., z uwagi na przedawnienie karalności czynów zabronionych poprzez przyjęcie, iż w zakresie czynów zarzucanych oskarżonym H. T., S. T., H. T. (1), T. T. w pkt 1 karalność przestępstwa ustała, umorzył postępowanie;

II. oskarżonego H. T. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt 2 czynu i za to na podstawie art. 56 § 1 k.k.s. w zb. z art. 61 § 1 k.k.s. oraz w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s., skazał go, a na podstawie art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny 400 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 złotych;

III. oskarżonego H. T. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt 3 czynu i za to na podstawie art. 56 § 1 k.k.s. w zb. z art. 61 § 1 k.k.s. oraz w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s., skazał go, a na podstawie art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny 400 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 złotych;

IV. na podstawie art. 39 § 1 k.k.s. orzekł wobec oskarżonego H. T. karę łączną 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 600 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 złotych;

V. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego H. T. kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 5 lat tytułem próby;

VI. oskarżoną S. T. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej w pkt 2 czynu i za to na podstawie art. 56 § 1 k.k.s. w zb. z art. 61 § 1 k.k.s. oraz w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s., skazał ją, a na podstawie art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. wymierzył jej karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny 400 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 złotych;

VII. Oskarżoną S. T. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej w pkt 3 czynu, i za to na podstawie art. 56 § 1 k.k.s. w zb. z art. 61 § 1 k.k.s. oraz w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s., skazał ją, a na podstawie art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. wymierzył jej karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny 400 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 (sto) złotych;

VIII. na podstawie art. 39 § 1 k.k.s. orzekł wobec oskarżonej S. T. karę łączną 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 600 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 złotych;

IX. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej S. T. kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 5 lat tytułem próby;

X. Oskarżonego T. T. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt 2 czynu i za to na podstawie art. 56 § 1 k.k.s. w zb. z art. 61 § 1 k.k.s. oraz w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s., skazał go, a na podstawie art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny 400 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 złotych;

XI. Oskarżonego T. T. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt 3 czynu i za to na podstawie art. 56 § 1 k.k.s. w zb. z art. 61 § 1 k.k.s. oraz w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s., skazał go, a na podstawie art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny 400 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 złotych;

XII. na podstawie art. 39 § 1 k.k.s. orzekł wobec oskarżonego T. T. karę łączną 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 600 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 złotych;

XIII. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego T. T. kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 5 lat tytułem próby;

XIV. Oskarżoną H. T. (1) uznał za winną popełnienia zarzucanego jej w pkt 2 czynu i za to na podstawie art. 56 § 1 k.k.s. w zb. z art. 61 § 1 k.k.s. oraz w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s., skazał ją, a na podstawie art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. wymierzył jej karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny 400 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 złotych;

XV. Oskarżoną H. T. (1) uznał za winną popełnienia zarzucanego jej w pkt 3 czynu, i za to na podstawie i za to na podstawie art. 56 § 1 k.k.s. w zb. z art. 61 § 1 k.k.s. oraz w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s., skazał ją, a na podstawie art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. wymierzył jej karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny 400 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 złotych;

XVI. na podstawie art. 39 § 1 k.k.s. orzekł wobec oskarżonej H. T. (1) karę łączną 1 (jeden) rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 600 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 złotych;

XVII. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej H. T. (1) kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 5 lat tytułem próby;

XVIII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

Od wyroku tego apelację wniósł obrońca wszystkich oskarżonych. Skarżąc wyrok w odniesieniu do wszystkich oskarżonych, w części z punktów od II do XVII, zarzucił:

- odnoście oskarżonego H. T. oraz oskarżonej S. T. naruszenie art. 6 k.p.k., art. 366 § 3 k.p.k., art. 374 § I k.p.k., art. 377 § 3 k.p.k. polegające na błędnym uznaniu, że oskarżeni są prawidłowo powiadomieni o rozprawie i rozpoznanie sprawy o sygn. akt VIII K 6/12 przez Sąd Rejonowy na rozprawie pod ich nieobecność, na której ich obecność była obowiązkowa, poprzez doręczania zawiadomień o poszczególnych terminach rozpraw na nieprawidłowy adres, wówczas gdy prawidłowy adres do doręczeń został przez wskazany i był znany Sądowi orzekającemu, a oskarżeni Ci nie złożyli oświadczeń, że nie wezmą udziału w rozprawie, czym uniemożliwiono oskarżonym aktywny udział w toczącym się postępowaniu, w tym możliwość zadawania pytań świadkom w celu ustalenia prawdy oraz odniesienia się do przeprowadzanych dowodów, co doprowadziło do rozpoznania, z naruszeniem prawa do obrony, prowadzonej w trybie zwyczajnym sprawy bez udziału oskarżonych, którego obecność była obowiązkowa, co według obrońcy stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 11 k.p.k..

- odnoście oskarżonego H. T. oraz oskarżonej S. T. – alternatywnie, na wypadek nie podzielenia zgłoszonego wcześniej zarzutu, zaś w odniesieniu do pozostałych oskarżonych – jako zarzut główny – na podstawie przepisu art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. obrońca zarzucił naruszenie prawa procesowego, które miało wpływ na treść orzeczenia, tj. : art. 8 § 1 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. w zw. z art. 366 k.p.k. w zw. z 410 k.p.k. poprzez naruszeniu zasady samodzielności jurysdykcyjnej sądu karnego, w ten sposób, iż Sąd orzekający dokonał ustaleń faktycznych wyłącznie w oparciu o wydane decyzje w toczących się przeciwko oskarżonym postępowaniach podatkowym, w efekcie czego Sąd I instancji zaniechał przeprowadzenia wszystkich niezbędnych dowodów, które pozwoliłyby na wyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przede wszystkim w przedmiocie ustalenia ewentualnej winy oskarżonych w popełnieniu zarzucanych im czynów; art. 5 § 2 k.p.k. poprzez błędne przyjęcie, iż w niniejszej sprawie nie zachodzą nie dające się usunąć wątpliwości co do winy oskarżonych, które należy rozstrzygnąć na ich korzyść, gdy tymczasem prawidłowa ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a zwłaszcza zeznań świadków: P. W., A. A., I. M. w powiązaniu z wyjaśnieniami złożonymi przez oskarżonych, przeprowadzonych z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, a także w korelacji z takimi okolicznościami prowadzi do wniosków, iż oskarżeni nie wiedzieli o nieprawidłowościach we współpracy z innymi firmami (tj. C., D., E., H., N.,

P. i T.); art. 7 k.p.k., polegające na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów i popadnięcie przez Sąd Rejonowy w dowolność ocen, poprzez uwzględnienie przy wspomnianej ocenie materiału dowodowego tylko okoliczności przemawiających na niekorzyść oskarżonych, w tym nieuzasadnioną odmowę przyznania prymatu wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonych, podczas których wskazali oni, że dopiero w wyniku przeprowadzonej kontroli skarbowej dowiedzieli się o istniejących nieprawidłowościach, ponieważ kilkakrotnie wcześniej były przeprowadzane w spółce tzw. „kontrola krzyżowe”, które nie wykazały nieprawidłowości oraz nie wyjaśnienie przez Sąd Rejonowy w sposób racjonalny, logiczny i przekonujący powodów tej odmowy, co miało wpływ na treść wyroku poprzez bezpodstawne przyjęcie, iż oskarżeni dopuścili się popełnienia zarzucanych im czynów; art. 6 k.p.k. w związku z art. 374 § 1 k.p.k. polegającą na naruszeniu prawa do obrony oskarżonych, tj. H. T. oraz T., poprzez doręczenie zawiadomień o kolejnych terminach rozpraw na nieprawidłowy adres oskarżonych, pomimo iż aktualny adres do korespondencji był znany Sądowi Rejonowemu, przez co ww. zostali pozbawieni możliwości obrony swoich praw w znaczeniu formalnym i materialnym; ponadto błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a polegający na przyjęciu, że oskarżeni umyślnie dopuścili się popełnienia zarzucanych im czynów w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez spółkę (...), wówczas gdy zasadność ocen i wniosków przyjętych przez Sąd I instancji nie odpowiada prawidłowości logicznego rozumowania, a prawidłowa ich ocena prowadzi do wniosków przeciwnych.

Konkludując skarżący wnosil:

- w stosunku do oskarżonych H. T. oraz S. T. o uchylenie wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. z dnia 17 lipca 2013 roku w części, tj. w zakresie pkt. II do XVIII i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania;

- w stosunku do oskarżonych T. T. oraz H. T. (1) o zmianę tegoż wyroku w części, tj. w zakresie pkt. II do XVIII i uniewinnienie oskarżonych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Choć niektórym argumentom zawartym w apelacji obrońcy trudno byłoby odmówić słuszności, nie z powodu ich uwzględnienia doszło do uchylenia wyroku w zaskarżonej części i umorzenia postępowania w odniesieniu do wszystkich oskarżonych. W toku postępowania międzyinstancyjnego zaistniała bowiem okoliczność, należąca do ujemnych przesłanek procesowych o jakich mowa w art. 17 § 1 k.p.k., która – zgodnie z art. 439 § 1 pkt. 9 k.p.k. – obligowała sąd odwoławczy do uchylenia wyroku niezależnie od granic jego zaskarżenia i zarzutów podniesionych przez autora apelacji.

Wszystkim oskarżonym zarzucono popełnienie przestępstw skarbowych, typizowanych m.in. w art. 56 § 1 k.k. Zarzuty opisane w punktach 2. dotyczyły spowodowania uszczuplenia w podatku dochodowym od osób prawnych za 2002r., a czyny te (abstrahując obecnie od kwestii zawinienia oskarżonych) - jak słusznie zauważył sąd orzekający – popełnione zostały w dniu 31 marca 2003r., to jest w dniu złożenia we właściwym urzędzie skarbowym (Urząd Skarbowy W. – W.) deklaracji CIT – 8.

Przepis art. 56 § 1 k.k.s. penalizuje zachowanie podatnika, który składając organowi podatkowemu, innemu uprawnionemu organowi lub płatnikowi deklarację lub oświadczenie, podaje nieprawdę lub zataja prawdę albo nie dopełnia obowiązku zawiadomienia o zmianie objętych nimi danych, przez co naraża podatek na uszczuplenie. W doktrynie prawa karnego nie są jednoznaczne poglądy co do tego, czy na gruncie przepisów normujących kwestię przedawnienia karalności, czyn ten traktowany być powinien jako przestępstwo „z narażenia” czy też przestępstwo „skutkowe”. Przed wyjaśnieniem istoty problemu przypomnieć trzeba odmienne regulacje dotyczące obliczenia terminów przedawnienia w wypadkach obu tych typów przestępstw.

Jak bowiem stanowi art. 44 § 3 k.k.s. w wypadkach przewidzianych w § 1 lub § 2 bieg przedawnienia przestępstwa skarbowego polegającego na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej rozpoczyna się z końcem roku, w którym upłynął termin płatności tej należności (...).

Z kolei § 4 omawianego przepisu przewiduje, że jeśli dokonanie przestępstwa skarbowego zależy od nastąpienia określonego w kodeksie skutku, bieg przedawnienia rozpoczyna się od czasu, gdy skutek nastąpił.

Jak wcześniej zaznaczono, w doktrynie (np. Grzegorzczak, Komentarz do Kodeksu Karnego Skarbowego, 1.10.2009r.) i judykaturze wyrażano pogląd, że wobec ustawowego zespołu znamion określonego w art. 56 §1 k.k.s. nie powinno budzić wątpliwości, iż penalizowane nim zachowanie stanowi przestępstwo uszczuplenia czy choćby narażenia na uszczuplenie, wobec czego zastosowanie ma do niego przepis art. 44 § 3 k.k.s. Zatem, przy zaaprobowaniu tego poglądu termin ten w realiach niniejszej sprawy, w odniesieniu do zarzutów opisanych w punktach oznaczonych numerem 2., rozpocząłby swój bieg z dniem 31 grudnia 2003r. (bowiem zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym, podatek od osób prawnych powinien być rozliczony do końca marca roku następującego po roku kalendarzowym, objętym tymże podatkiem). Zarówno w orzecznictwie Sądu Najwyższego jak i w literaturze przedmiotu pojawiały się też głosy (tak np. G.Łabuda, Komentarz do Kodeksu Karnego Skarbowego, 2012r.), że przestępstwo określone przepisem art. 56 § 1 k.k.s. jest przestępstwem skutkowym, wobec czego dla przedawnienia jego karalności istotne znaczenie mieć będzie moment wskazany w art. 44 § 4 k.k.s., to jest chwila nastąpienia skutku. W tych wypowiedziach uznawano jednak, że za ów skutek przyjmować należy już samo złożenie nierzetelnej, nieprawdziwej deklaracji podatkowej, gdyż ona daje podstawę do obliczenia podatku, jaki powinien być wpłacony (czy też podlegającego zwrotowi na rzecz podatnika). Innymi słowy – skutkiem w tym wypadku jest narażenie na uszczuplenie czy uszczuplenie w podatku, jakie następuje z momentem złożenia deklaracji podatkowej. Gdyby więc podzielać tę argumentację, do czynów zarzucanych w punktach 2. Zastosowanie znalazłby przepis art. 44 § 4 k.k.s., a wówczas początkiem terminu przedawnienia byłby już dzień złożenia deklaracji podatkowej, czyli w niniejszej sprawie 31 marca 2003r.

Cytowany wcześniej przepis art. 44 k.k.s. w paragrafie 1 przewiduje zróżnicowane terminy przedawnienia, których długość uzależniona jest od rodzaju ustawowego zagrożenia karą w poszczególnych typach czynów zabronionych z części szczególnej Kodeksu. Wynoszą one odpowiednio:

- 5 lat - gdy czyn stanowi przestępstwo skarbowe zagrożone karą grzywny, karą ograniczenia wolności lub karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 3 lat;
- 10 lat - gdy czyn stanowi przestępstwo skarbowe zagrożone karą pozbawienia wolności przekraczającą 3 lata.

Nie budzi przy tym wątpliwości, że dla ustalenia tegoż zagrożenia nie mają znaczenia okoliczności nadzwyczajne powodujące złagodzenie czy zaostrzenie kary, a o zastosowaniu punktu 1 lub 2 tegoż przepisu decyduje wyłącznie sankcja zawarta w przepisie naruszonym przez sprawcę (vide: postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 14.09.2012r. sygn.. II AKz 368/12).

Przestępstwo określone w art. 56 § 1 k.k.s. podlega obecnie karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności, albo obu tym karom łącznie. Pamiętać jednak trzeba, że podobnie jak ma to miejsce na gruncie prawa karnego materialnego, także ustawa – Kodeks karny skarbowy zawiera reguły intertemporalne, rozstrzygające zagadnienie zmiany przepisów prawa w czasie dzielącym datę popełnienia czynu a datę orzekania czy wykonania orzeczenia, w tym m. in. Zasadę stosowania ustawy względniejszej dla sprawcy (art. 2 § 2 k.k.s.). Porównanie obecnego zagrożenia karą z pierwotnym brzmieniem przepisu art. 56 § 1 k.k.s. nie budzi jakichkolwiek wątpliwości, że względniejsza dla oskarżonych była ustawa w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 16 września 2005 r.) O ile bowiem obecnie górną granicą ustawowego zagrożenia za ten czyn jest kara 5 lat pozbawienia wolności (arg. z art. 27 § 1 k.k.s.), podczas gdy poprzednio granicę tę stanowiła kara w wymiarze 2 lat. Tym samym, stosując tę właśnie „względniejszą ustawę” trzeba stwierdzić, że ustalając który z terminów przedawnienia, przewidzianych w art. 44 § 1 k.k.s. będzie miał zastosowanie w niniejszej sprawie brać trzeba pod uwagę zagrożenie karą grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności, albo obu tym karom łącznie. W tym zaś wypadku termin przedawnienia karalności wynosi 5 lat (art. 44 § 1 pkt. 1 k.k.s.), a rozpoczął swój bieg najpóźniej w dniu 31 grudnia 2003r. Zgodnie więc z przywołaną regułą przedawnienie nastąpiłoby z dniem 31 grudnia 2008r. Jak jednak stanowi art. 44 § 5 k.k.s.

jeżeli w okresie przewidzianym w § 1 lub § 2 wszczęto postępowanie przeciwko sprawcy, karalność popełnionego przez niego przestępstwa skarbowego określonego w § 1 pkt 1 ustaje z upływem 5 lat, a przestępstwa skarbowego określonego w § 1 pkt 2 - z upływem 10 lat od zakończenia tego okresu. Z akt sprawy wynika, że w odniesieniu do wszystkich oskarżony postępowanie z fazy in rem przekształciło się w fazę in personam w dniu 19.04.2006r. (postanowienia przedstawieniu zarzutów, k. 1619, 1625, 1631, 1613), a zatem nastąpiło w okresie 5 lat od daty rozpoczęcia biegu przedawnienia karalności. Skutkiem tego stało się wydłużenie pięcioletniego terminu wskazanego w art. 44 § 1 pkt. 1 k.k.s. o kolejne 5 lat, co oznacza, że przedawnienie karalności czynów zarzucanych w punktach 2. aktu oskarżenia (komparycji wyroku) nastąpiło najpóźniej z dniem 31 grudnia 2013r.

Nieco inaczej rzecz się przedstawia gdy chodzi zarzuty z punktów 3. aktu oskarżenia, choć oczywiście uwagi o charakterze teoretycznym i rozważania prawne zaprezentowane we wcześniejszej części uzasadnienia, zachowują swą aktualność.

Przypomnieć więc trzeba, że zarzuty te sprowadzały się do spowodowania uszczuplenia w podatku od towarów i usług za 2003r., to jest za styczeń (na kwotę 94.657 zł.), za luty (na kwotę 82.046 zł.) i za marzec (na kwotę 106.042 zł.) Ze względu na to, że rozliczenie podatku VAT następuje nie w okresach rocznych (jak ma to miejsce gdy chodzi o podatek dochodowy), lecz odrębnie za każdy miesiąc (do 25 dnia miesiąca następującego po miesiący rozliczeniowym), nieprawidłowe naliczenie podatku choćby za jeden miesiąc wyczerpuje znamiona czynu zabronionego z art. 56 § 1 (lub § 2) k.k.s. Inaczej mówiąc, tyle ile nieprawidłowych deklaracji podatku VAT, tyle czynów zabronionych. Oczywiście ustawodawca licząc się z możliwością powtarzalności pewnych działań będących realizacją z góry przyjętej motywacji sprawcy, wprowadził fikcję prawną traktowania ich jako jeden czyn (i jedno przestępstwo). Przepis art. 6 § 2 k.k.s. stanowi bowiem, że dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru lub z wykorzystaniem takiej samej sposobności, uważa się za jeden czyn zabroniony; w zakresie czynów zabronionych polegających na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej za krótki odstęp czasu uważa się okres do 6 miesięcy.

Rzecz jednak w tym, że skoro możliwość stosowania tego rozwiązania wymaga ustalenia pewnych elementów stanu faktycznego (krótki odstęp czasu, taki sam zamiar lub wykorzystanie takiej samej sposobności), to elementy te powinny znaleźć odzwierciedlenie już w opisie czynu zarzucanego sprawcy (czy też mu przypisanego), a przepis art. 6 § 2 k.k.s. powinien być przywołany w kwalifikacji prawnej takiego przestępstwa. Skutki wynikające z zastosowania art. 6 § 2 k.k.s. nie sprowadzają się bowiem wyłącznie do kwestii skazania za jeden czy kilka czynów i wymiary kary (lub kar), ale mają też istotne znaczenie dla ustalenia, czy nie występuje ujemna przesłanka procesowa postępowania, w postaci przedawnienia karalności. Istotą czynu ciągłego jest ustalenie, że datą jego popełnienia jest ostatnie z zachowań nim objętych i ta data jest miarodajna dla ustalania terminu przedawnienia (patrz: wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 26 marca 2013 r., sygn.. akt II AKa 226/12).

Odnosząc uwagi te do niniejszej sprawy nie sposób nie zauważyć, że oskarżonym ani nie zarzucono ani nie przypisano w zakresie zarzutów z punktów numer 3 działania „ w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru”, wobec czego nie da się przyjąć, aby zachowania opisane tymi zarzutami stanowiły istotnie jeden czyn. Były to 3 czyny , popełnione odpowiednio w dniu: 26 marca 2003r. i 5 maja 2003r. W konsekwencji zatem, dla każdego z tych czynów odrębnie należy określać termin przedawnienia, o jakim mowa w art. 44 § 1 pkt. 1 k.k.s. We wcześniejszym fragmencie wykazano, z jakich powodów jest to termin 5 letni, liczony (przy wersji najmniej korzystnej dla oskarżonych) od dnia 31 grudnia 2003r. Była również mowa o tym, że w okresie tym wszczęto postępowanie „przeciwko sprawcy” jednakże – w odróżnieniu od podatku dochodowego od osób prawnych – zarzuty postawione w dniu 19.04.2006r. odbiegają kształtem od zarzutów z aktu oskarżenia. W postanowieniach znajdujących się na kartach: (...), (...), (...), (...) jest bowiem mowa jedynie o podatku VAT za marzec 2003r. , nie wymieniono w nich natomiast czynów polegających na uszczupieniu podatku VAT za styczeń i luty 2003r. Zatem, w odniesieniu do tych właśnie zdarzeń, nie nastąpiły warunki określone w art. 44 § 5 k.k.s., wydłużające okres przedawnienia karalności czynu o kolejne 5 lat. W tym stanie rzeczy stwierdzić więc trzeba, że przedawnienie karalności czynów polegających na uszczupieniu podatku VAT

za styczeń i luty 2003r. nastąpiło najpóźniej w dniu 31 grudnia 2008r., zaś czynu polegającego na uszczupleniu tegoż podatku za marzec 2003r. – z dniem 31 grudnia 2013r.

Powyższe wywody zostały zaprezentowane w uzasadnieniu wyroku, w dyspozycji którego sąd odwoławczy nie określił, że umorzenie postępowania karnego w zakresie zarzutów z punktów 3 dotyczy faktycznie trzech – a nie jednego czynu. Stało się tak na skutek uwarunkowań natury procesowej. Skoro bowiem środek odwoławczy został w niniejszej sprawie wniesiony wyłącznie na korzyść oskarżonych, to zmiana sprowadzająca się do przyjęcia, że zachowanie oskarżonych powinno być ocenione jako trzy czyny (trzy przestępstwa), nawet pomimo ostatecznego umorzenia postępowania, byłaby zmianą wyroku na niekorzyść, co prowadziłoby do obrazy art. 434 § 1 k.p.k.

Przechodząc do omówienia najistotniejszych zagadnień apelacji obrońcy trzeba na wstępie zasygnalizować, że została ona skonstruowana w sposób niezrozumiały. Jeśli bowiem obrońca podnosi zarzut niekompletności materiału dowodowego, wadliwej jego oceny, a w konsekwencji nieprawidłowych ustaleń faktycznych, które to zarzuty w sposób niepodzielny i nie zróżnicowany dotyczą wszystkich oskarżonych, to trudno odczytać powód, dla którego wobec niektórych z nich miałyby zapaść wyrok uniewinniający, a wobec niektórych obrońca postulował uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. W świetle art. 414 § 1 k.p.k. jasnym jest, że po rozpoczęciu przewodu sądowego orzeczeniem najkorzystniejszym dla oskarżonego jakie zapaść może na każdym etapie postępowania, jest wyrok uniewinniający. W razie faktycznego występowania wątpliwości, o jakich mowa w art. 5 § 2 k.p.k. (które przecież sygnalizowano w apelacji) wydanie takiego wyroku staje się wręcz obowiązkiem sądu. Jednocześnie art. 439 § 2 k.p.k. stanowi, że uchylenie wyroku z powodów określonych przepisem nastąpić może jedynie na korzyść oskarżonego. Oznacza to, że jeśli już na etapie postępowania odwoławczego obrońca twierdzi, że istnieją podstawy do uniewinnienia oskarżonych (a do tego sprowadzała się część wywodów apelacji), nie wiadomo dlaczego jednocześnie domagał się uchylenia wyroku i ponownego rozpoznawania sprawy.

Taki wniosek staje się zrozumiały przy analizie innych fragmentów apelacji, dotyczących zaniechań dowodowych ze strony sądu instancji, a co się z tym wiąże – potrzeby uzupełnienia materiału dowodowego poprzez przeprowadzenie innych jeszcze, dostępnych dowodów. Rzecz jednak w tym, że przy takim ujęciu problemu, zupełnie nieadekwatny jest zarzut obrazy 5 § 2 k.p.k. Dopóki istnieje możliwość usunięcia wątpliwości w sprawie (przy założeniu, że faktycznie one występują) dopóty nie ma mowy o nakazie tłumaczenia ich na korzyść oskarżonego i – co oczywiste - domagania się wydania wyroku uniewinniającego.

Poza sferą rozważań pozostawia sąd odwoławczy postulaty przesłuchania na rozprawie świadka H. D. czy innych osób narodowości (...) (których adresami sąd nie dysponował), co do których – w świetle informacji zarówno z Urzędu ds. Cudzoziemców jak i straży Granicznej – wiadomo, że od lat nie przebywają oni na terytorium RP. Równie kuriozalna byłaby konieczność zapoznawania się przez sąd I instancji z fakturami, jakie poddane kontroli skarbowej, skutkowały wydaniem decyzji ustalających wysokość należnego podatku VAT oraz podatku dochodowego. Dowód taki byłby przydatny jedynie dla stwierdzenia okoliczności przedmiotowych czynu (to jest wysokości podatku należnego i uszczuplonego), które zostały już przesądzone orzeczeniami sądu administracyjnego, kształtującymi prawo (decyzje podatkowe), natomiast nie miałyby żadnego znaczenia dla ustalenia zawinięcia oskarżony, do czego zobowiązany był sąd karny. Inaczej mówiąc - stan faktyczny sprawy w zakresie dotyczącym okresu i wysokości podatku uszczuplonego może być ustalany na podstawie prawomocnych decyzji administracyjnych (vide: postanowienie Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 17.06.2009r., sygn. akt II AKz 334/ 09, gdzie wskazano, że: skoro decyzje organów podatkowych mają decydujące znaczenie dla ustalenia istnienia zobowiązania podatkowego czy jego wysokości, rodzą po stronie podatnika określone skutki finansowe, zapadają w trybie odrębnych przepisów, przewidujących ich instancyjną kontrolę, w tym nadzwyczajny środek zaskarżenia, to należy je potraktować jako rozstrzygnięcie "kształtujące stosunek prawny" w rozumieniu art. 8 § 2 k.p.k.) Otwartą pozostawała natomiast kwestia ustalenia stopnia świadomości poszczególnych oskarżonych w zakresie współdziałania z H. D., a także postaci winy każdego z nich.

Rację ma bowiem obrońca, że Sąd Rejonowy nie zapoznał się z całym, dostępnym materiałem dowodowym, do którego jednak odwoływał się w uzasadnieniu. W aktach sprawy znajdują się protokoły przesłuchania w charakterze świadka H. D., a także protokoły przesłuchania tej osoby w charakterze podejrzanego w postępowaniu toczącym

się przed Sądem Rejonowym dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie i zakończonym wydaniem wyroku w dniu 9 listopada 2004r. (V K 506/04). Choć na wyrok ten wielokrotnie powoływał się organ finansowy prowadzący postępowanie przygotowawcze, a także osoby zeznające przed sądem – próżno szukać go w aktach sprawy. Nie znana jest obecnie objętość akt sprawy V K 506/04 i być może nie byłoby konieczne zapoznawanie się z nimi w całości przez Sąd Rejonowy, jednak nie da się zaakceptować sytuacji, w której Sąd powołując się to rozstrzygnięcie, a także na zeznania osób przesłuchanych w tym postępowanie, zaniechał dołączenia odpisu wyroku i kserokopii protokołów tych przesłuchań. Tym samym, Sąd poprzestał wyłącznie na dowodach przedstawionych przez oskarżyciela publicznego, nie weryfikując jego twierdzeń. Nie można przecież wykluczyć, że wśród tych dowodów znalazłyby się i takie, które mogłyby być pomocne dla określenia roli każdego z oskarżonych, stopnia ich współpracy z firmą H. D., a przez to i ich winy.

Ta okoliczność, jak się wydaje, pozostała poza sferą zainteresowania sądu orzekającego, który choć analizował zeznania A. P., to jednocześnie nie przywiązał do nich należytej wagi. Świadek zaś opisywała, kto z oskarżonych faktycznie był w spółce, akceptował faktury i realizował zamówienia, kto zaś był niejako figurantem – wskazanym jako osoba upoważniona do reprezentacji spółki, ale faktycznie nie pełniącym w niej żadnej roli. Ten odmienny zakres aktywności oskarżonych, nie został przez Sąd przeanalizowany w żaden sposób. Oczywiście nie oznacza to automatycznie, aby niektórzy z oskarżonych na tej podstawie powinni być uniewinnieni. Nie można przecież obecnie ani zakładać ani też wykluczyć, że powiązani węzłami rodzinnymi (małżeństwo, bracia) wszyscy doskonale orientowali się w sposobie pozyskiwania tzw. „pustych” faktur i powodach tego procederu. Takie stwierdzenie wymaga jednak konkretnego ustalenia w pisemnych motywach wyroku wraz z podaniem dowodów, na podstawie których wprowadzono ów wniosek.

Reasumując więc – obecny stan sprawy nie dawał podstaw do zmiany wyroku i uniewinnienia oskarżonych (czy niektórych z nich), a zaistnienie przesłanki, o jakiej mowa w art. 439 § 1 pkt. 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt. 6 k.p.k. i art. 113 § 1 k.k.s. , obligowało Sąd Okręgowy do uchylecia wyroku w całej zaskarżonej części i umorzenia postępowania karno - skarbowego.

Z powyższych względów Sąd orzekł jak w części dyspozytywnej.